

เอเฟซัส 4:11-16
นี่คือพวกเรา
"การเร่งความเป็นผู้นำของคุณ"

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ
4 ตุลาคม 2026

อธิษฐานวันนี้เราจะสรุปชีวิตที่เราเข้าร่วมในช่วงสามสัปดาห์ที่ผ่านมา
โดยพิจารณาคำนิยามสี่ประการที่นิกายของเราระบุไว้สัปดาห์หน้าเราจะเริ่มชีวิตใหม่ที่จะพาเราไปถึงช่วงอาเวนต์เราจะอยู่
ในบทแรก ๆ ของปฐมกาล ในชีวิตชื่อ
"ทุกสิ่งเริ่มต้นที่นี่" ผ่านมาแล้วสิบปีที่เราไม่ได้ใช้เวลาในบทพื้นฐานเหล่านั้นของพระคัมภีร์
และบทเหล่านั้นจะวางรากฐานที่ดีให้เทศกาลอดเวนต์ยังรากในเราในรูปแบบใหม่ ๆ และให้ผลดีดังนั้น
ทุกอย่างจึงเชื่อมโยงกัน และปฐมกาลจะเริ่มในสัปดาห์หน้า

แต่วันนี้เรามาดึงคำนิยามสุดท้ายในสี่ข้อที่นิกายของเราและคริสตจักรของเราประกาศไว้เราเป็นส่วนหนึ่งของนิกายที่เรียก
ว่า A Covenant Order of Evangelical Presbyterians หรือ ECO
แต่ละคำเหล่านี้มีเจตนาและความหมาย สะท้อนถึงเทววิทยาที่เน้นพระกิตติคุณ พันธกิจของเรา
และวิธีการจัดการของเรา คำนิยามทั้งสี่ ได้แก่ **The Complete Local**
(ยอมรับบริบทเฉพาะของแต่ละคริสตจักร), **A Livable Theology**
(เทววิทยาไม่ได้มีไว้แค่สำหรับสมองของเรา แต่มีไว้เพื่อกำหนดวิถีชีวิตของเรา), **Our Mutual Spurring**
(วิธีที่เราส่งเสริมและแก้ไขซึ่งกันและกันอย่างรักใคร่ในการตามพระเยซู), และคำนิยามที่สี่และสุดท้าย
ซึ่งเราจะพูดถึงวันนี้: การเร่งรัดภาวะผู้นำของคุณ

นี่คือคำอธิบายของ ECO เกี่ยวกับการเร่งรัดภาวะผู้นำของคุณ:

"ความแข็งแกร่งของอิทธิพลของเราคือการที่เราร่วมกันสร้างระบบที่มีชีวิตชีวาสำหรับการขยายผู้นำ" สิ่งนี้แสดงให้เห็น
โดย:

- แนวทางที่เน้นความสามารถของเราซึ่งปลดปล่อยศักยภาพของประชากรทุกคนของพระเจ้า (แนวทาง "วัดความสามารถ" เน้นเป็นพิเศษที่การนำอภิบาลมีความมั่นคง นำประชากรของพระเจ้าได้ดี)
- ความใส่ใจอย่างรอบคอบของเราในการช่วยให้ผู้หญิงและผู้ชายเป็นผู้นำและเติบโตในทุกช่วงชีวิตและพันธกิจ
- เป้าหมายที่ตั้งใจของเราคือเตรียมชุมชนให้พร้อมที่จะใช้มรดกในรูปแบบที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

มีหลายอย่างในนั้น

และสำหรับฉันมันฟังดูไม่ค่อยเหมือนโบสถ์ในคอนแรกมันแทบจะรู้สึกเหมือนเป็นสัมมนาผู้นำในโลกโลกีย์แต่โปรด
อ่านให้ดี: มันถูกสร้างขึ้นเพื่อ "ประชากรของพระเจ้าทุกคน" เพื่อช่วยให้พวกเขา

"เจริญรุ่งเรืองในทุกด้านของชีวิตและพันธกิจ" และเพื่อ

"เตรียมความพร้อมให้กับชุมชนคริสตจักร" คุณจะไม่นพบสิ่งนี้ในหน้าพันธกิจและวิสัยทัศน์ของ Amazon, Boeing หรือเขตโรงเรียนเลควอชิงตันเรายังคงสงสัยว่า "ในแง่พระคัมภีร์ สิ่งนี้มาจากไหน?" มีใครอยู่กับฉันไหม?

ในสามบทแรกของเอเฟซัส เปาโลเขียนถึงทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงทำ: เลือกเรา ใถ่เรา รักเรา ช่วยให้ออดรับเราเป็นบุตรบุญธรรม เรียกเรา และอื่น ๆ

อีกมากมายแต่ละบทเต็มไปด้วยคำกริยาเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อนำผู้คนเข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระองค์เรามากพูดถึงความกตัญญูต่อสิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อเรา และเราร้องเพลงในธำเนาะ...แต่บ่อยครั้งเรากลับมุ่งเน้นไปที่พรทางวัตถุซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลจากคำกริยาของเราเอง เช่น การทำงาน การคำนวณ การสอน การรับใช้ การคิด การดูแล การรัก และอื่น ๆ ผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนและไม่เชื่อพระเจ้าก็มี "พร" เหล่านั้นในชีวิตของพวกเขาเหมือนกัน

ตอนนี้ พระเจ้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องทั้งหมดนั้น และพระเจ้าได้วางอดัมไว้ในสวนและบอกให้เขาทำงาน

ดังนั้นเราก็อ่านเช่นเดียวกัน: ไม่ใช่ที่เราทำไม่ได้หรือไม่ควรทำอะไรแต่มีบางสิ่งที่เราทำไม่ได้

แต่พระเจ้าได้ทำแล้วเรารู้สึกขอบคุณเช่น

เราไม่สามารถเปิดเผยพระเจ้าต่อตัวเองได้เราไม่สามารถใถ่บาปตัวเองได้เราไม่สามารถช่วยตัวเองได้เราไม่สามารถรับเลี้ยงตัวเองเข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้าได้เราไม่สามารถเรียกตัวเองให้รับใช้ในโบสถ์ได้เราไม่สามารถไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ตรงเวลาได้ด้วยซ้ำ! แต่พระเจ้าทรงทำทุกสิ่งเหล่านั้น และพระองค์ก็ทำเพื่อเราแล้ว! และผมรู้ว่าเราเป็นเพรสไบทีเรียนแต่ควรมีใครสักคนพูดว่า "สรรเสริญพระเจ้า!" ดังนั้น ส่วนใหญ่ของเอเฟซัส 1 ถึง 3 คือสิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อเราซึ่งเราเองก็ไม่สามารถทำได้

จากนั้นเรามาถึงบทที่ 4 ที่เปาโลเริ่มนำทุกสิ่งที่เขาเขียนมาใช้ มันเป็นรูปแบบเดียวกับโรม

โดยมีการเปลี่ยนผ่านครั้งใหญ่จากบทที่ 11 ไปบทที่ 12 ที่เรารู้เมื่อสัปดาห์ที่แล้วและอีกครั้ง บานพับก็เป็นคำสั้น ๆ

ว่า "ดังนั้น" ในภาษากรีกเป็นคำเดียวกัน 'oun' ในโรม 12:1 และเอเฟซัส 4:1 แม้ว่า NIV จะแปลว่า "ดังนั้น"

ในหนึ่ง และ "แล้ว" ในอีกหนึ่งดังนั้นเปาโลจึงเขียนว่า "ในฐานะนักโทษของพระเจ้า

เราขอเชิญชวนให้เจ้าดำเนินชีวิตอย่างสมควรกับการเรียกที่เจ้าได้รับ" และตอนนี้เขาจะบอกเราว่าควรดำเนินชีวิตอย่างไรในแสงสว่างของการเป็นผู้ติดตามพระเยซู ดังนั้น เรามาอ่านเอ เฟซัส 4:7 ถึง 16 กันเถอะ

ในข้อ 7 และ 8 เปาโลกล่าวว่า "แต่ทุกคนได้รับพระคุณตามที่พระคริสต์ทรงแบ่งสรร" สังเกตคำว่า

"แต่ทุกคน" ไม่ใช่บางคนไม่ใช่แค่ผู้ได้รับการแต่งตั้งแต่ทุกคน ทั้งหญิงและชาย ทั้งหนุ่มและผู้ใหญ่

ผู้ติดตามมานานและผู้มาใหม่

ได้รับพระคุณของพระเจ้าในระดับหนึ่งที่ปรากฏแตกต่างกันในผู้ติดตามพระเยซูแต่ละคนรวมกันแล้ว
พรสวรรค์เหล่านี้มอบความลึกซึ้งและกว้างขวางของพรสวรรค์และประสบการณ์การรับใช้ที่ยิ่งใหญ่

ข้อ 9 และ 10 เป็นข้อยกเว้นบาง ฉบับแปลยังใส่ไว้ในวงเล็บด้วยแต่ลองดูขอบเขตของสิ่งที่พระองค์เขียน **ประการแรก**
พระเยซู "เสด็จลงมา" มีความเป็นไปได้สูงว่าเปาโลกำลังพูดถึงการอวตาร ซึ่งเราฉลองในวันคริสต์มาส:

พระเยซูไม่ใช่มนุษย์ธรรมดาเหมือนเราและคุณพระองค์มาจากนอกโลกนี้ พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์แก่เรา

ประการที่สอง พระองค์ "เสด็จขึ้นสูงกว่าสวรรค์ทั้งปวง เพื่อเติมเต็มจักรวาลทั้งปวง"

จักรวาลทั้งปวงอยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์! ทุกสิ่ง ทั้งที่เห็นและที่มองไม่เห็น

ล้วนอยู่ภายใต้อำนาจของพระองค์ผมไม่สนใจว่าคุณคิดว่าพระเยซูจะ "ใหญ่" แค่ไหน หรือคุณคิดว่าพระองค์มีอำนาจ
ความรู้ หรืออำนาจมากแค่ไหน ไม่ว่าเราจะ คิดว่า เขามีอะไรก็ไม่เพียงพอนี้เกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้

และในข้อ 11 เราอ่านว่าพระเยซูได้มอบบางคนให้เป็นอัครสาวก ศาสดา ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผู้ประกาศศาสนา
และครูถ้าเปาโลหยุดแค่นั้น เราจะคิดว่าคนเหล่านั้นคือคนที่มิชของประทาน พวกเขาถูกเรียกให้ทำทุกสิ่งในคริสตจักร
และคนอื่น ๆ ก็แค่ติดตามหลังและได้รับพรจากพันธกิจของพวกเขา

แต่พระองค์ยังคงเดินหน้าต่อไป ผู้นำเหล่านี้ได้รับมอบหมายให้ **"เตรียมประชากรของพระองค์สำหรับงานบริการ**
เพื่อให้ร่างกายของพระคริสต์ได้รับการเสริมสร้าง" (ข้อ 12) เพื่อความชัดเจน: "ร่างกายของพระคริสต์"

ไม่ได้หมายถึงร่างกายทางกายภาพของพระเยซูมันเป็นอุปมาอุปไมยสำหรับคริสตจักรดังนั้น

สิ่งที่เราเห็นที่นี่คือผู้คนในบทบาทเหล่านี้รับใช้โดยการเตรียมผู้คนให้เป็นผู้นำ

โดยการรับใช้เพื่อให้คริสตจักรถูกสร้างขึ้นการรับใช้และการนำ โดยพื้นฐานแล้ว เป็นคำเดียวกัน

ประเด็นทั้งหมดคือคริสเตียนจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เราจะ **"บรรลุมাত্রวัดความสมบูรณ์ของพระคริสต์"** (ข้อ 13)

พระเยซูคือมาตรฐานที่เรานำมาเปรียบเทียบกับตัวเองความเป็นผู้ใหญ่ในความเชื่อของคุณไม่ได้วัดกับศิษยาภิบาล พ่อแม่
พี่น้อง หรือเพื่อนบ้านของคุณมันเป็นเรื่องราวระหว่างคุณกับพระเยซู

และพระองค์เป็นผู้กำหนดมาตรฐานแต่สังเกตว่าเปาโลกล่าวในตอนต้นของบทที่ 13 ว่าเราทำสิ่งนี้ร่วมกัน:

"จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุความเป็นหนึ่งเดียวในความเชื่อ" เราอยู่ในสิ่งนี้ด้วยกัน

แล้วมันจะเป็นอย่างไร? มีหลายวิธีที่เราทำสิ่งนี้ แต่เช่น การเทศนา

ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของอุปกรณที่เราร่วมกันแบ่งปันกันทุกวันอาทิตย์

เทศนาไม่ใช่ความบันเทิงแน่นอนว่าผมหวังว่ามันจะไม่น่าเบื่อหนึ่งในคำขวัญของ Young Life คือ

"การทำให้เด็กเบียดด้วยข่าวประเสริฐเป็นบาป" และผมยึดมั่นในแนวทางนี้ในการเทศนา แม้ว่าผมจะไม่ได้ทำตามมาตรฐานเสมอไปเมื่อเด็กมัธยมต้นและมัธยมปลายอยู่ในวิหาร ความกดดันก็เพิ่มขึ้น เพราะผมได้ยินว่าบางคนคิดว่าเทศนาน่าเบียดผมถือว่าเป็นข้อเสนอนะที่สร้างสรรค์และเป็นความท้าทาย เช่นเดียวกับพวกเราทุกคนที่เทศนา แต่ขอให้จำไว้ว่าคำเทศนาไม่ได้มีไว้เพื่อความบันเทิงเท่านั้น และไม่ใช่แค่ความรู้ในหัวมันมีจุดประสงค์เพื่อเตรียมประชากรของพระเจ้าให้พร้อมสำหรับงานรับใช้ และยังเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า (ซึ่งหวังว่าจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาของการเทศนา แต่ก็เกิดขึ้นในผลของการเทศนาในขณะที่เราทุกคนดำเนินชีวิตตามความเชื่อของเราทุกวัน)ตามที่คำสอนสั้นของเวสต์มินสเตอร์กล่าวไว้

จุดมุ่งหมายสูงสุดของมนุษยชาติคือการถวายเกียรติแด่พระเจ้าและเพลิดเพลินกับพระเจ้าตลอดไปผมอยากให้การเทศนากระตุ้นให้เราก้าวหน้าในเรื่องนี้

เมื่อเราเติบโตขึ้นเช่นนั้น เปาโลเขียนไว้ว่า เราจะไม่ใช่ทารกอีกต่อไป **"ถูกคลื่นพัดไปมา และถูกลมแห่งคำสอนพัดไปมา"** (ข้อ 14) มีข้อความเข้ายวนมากมายทั้งภายนอกและภายในคริสตจักรเงิน อำนาจ และอิทธิพลเป็นเส้นด้ายร่วมกันผู้นำบางคนใช้ความกลัวของผู้คนและผลักดันให้พวกเขาเชื่อและยึดมั่นในคำนิยม พร้อมสัญญาว่าจะมีความมั่งคั่งทางการเงิน อิทธิพล ความสุข หรืออำนาจผมประหลาดใจมากที่เห็นคนจำนวนมากในคริสตจักรถูกดึงเข้าสู่คำนิยมที่ไม่ได้ทำให้พวกเขาเหมือนพระเยซู มากขึ้น แต่กลับหล่อหลอมพวกเขาให้กลายเป็นภาพลักษณ์ของคำนิยมของโลกมากขึ้นเรื่อย ๆ

แต่

พระเยซูคือผู้ที่มิอำนาจและอำนาจทั้งหมดในการสร้างเราตามที่พระเจ้าตั้งใจไว้เมื่อพระองค์สร้างเราตามพระฉายาของพระองค์เปาโลเพิ่งกล่าวถึงเรื่องนี้ในข้อ 9 และ 10 เพื่อเราลิ้มรามาเพื่อรับใช้ เพื่อให้คริสตจักรเติบโต ถูกสร้างขึ้น และชี้นำผู้คนไปหาพระองค์ เพราะพระเยซูคือหัวหน้าจากพระองค์ เปาโลเขียนว่า ร่างกายทั้งหมดถูก **"รวมและยึดไว้ด้วยกัน"** และ **"แต่ละส่วนทำงานของมัน"** (ข้อ 16) **ทุกส่วนมีความสำคัญ และทุกส่วนมีความพร้อมที่จะรับใช้และทำงานร่วมกันเพื่อสาเหตุและพันธกิจของพระเยซู**

นี่คือ ที่มาของคำนิยมของเราเกี่ยวกับการเร่งรัดผู้นำของคุณมันเกี่ยวกับการฝึกฝนคน โดยมีเป้าหมายสุดท้ายคือการรับใช้ ECO และคริสตจักรของเรามีไว้เพื่อหล่อหลอมและเตรียมคนให้เป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์ตามที่เปาโลอธิบาย: ใช้ของประทานของพวกเขาเพื่ออวยพรคริสตจักรนั้นรวมถึงการรับใช้กับคนนอกคริสตจักร เพราะเราต้องการนำพวกเขาไปหาพระเยซูและเข้าสู่ร่างกายของพระองค์ นั่นคือคริสตจักร

นี่คือสิ่งที่เราต้องการฝึกฝนและเตรียมความพร้อมให้คุณทำ

และเป็นเหตุผลสำคัญที่นิกายของเรามีอยู่ก็คือเหตุผลที่ฉันกลายเป็นศิษยาภิบาลฉันอยากให้ผู้คนเติบโตในความเชื่อและความเข้าใจพระเยซู และมีความพร้อมที่จะรับใช้ร่างกายของพระคริสต์และชุมชนรอบตัว เพื่อเติบโตและสร้างคริสตจักรทั้งหมดนี้เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าฉันรู้สึกขอบคุณมากที่ได้เป็นศิษยาภิบาลของโบสถ์นี้ และฉันอยากให้โรสฮิลล์เป็นทุกอย่างที่เป็นไปได้ฉันอยากให้แต่ละคนเป็นทุกอย่างที่พระเจ้าทรงเรียกให้เป็นเราได้รับความไว้วางใจให้รับข่าวดีของพระเยซู และฉันอยากให้คนจำนวนมากขึ้นมาเชื่อ เติบโตในความเชื่อ และมีความพร้อมที่จะรับใช้ในคริสตจักร

และถ้าคุณคิดว่า "ฉันไม่แน่ใจว่ามีอะไรจะมอบให้"

เราก็ต้องย้อนกลับไปอ่านข้อพระคัมภีร์นี้อย่างละเอียดมากขึ้นของขบวนการเหล่านี้ถูกพระเยซูแบ่งให้แต่ละคนคุณไม่จำเป็นต้องแสดงของขวัญของคุณ; คุณได้รับมันและการเติบโตนั้นมาจากพระองค์พระเยซูไม่ได้ส่งเราไปคนเดียวพระองค์สัญญาว่าจะอยู่กับเรา

แล้วเราทุกคนทำสิ่งนี้อย่างไร? เราต่างรับใช้อย่างไรเพื่อให้ร่างกายของพระคริสต์ถูกสร้างขึ้น?

หรือมีค่านิยมที่แข่งขันกันจากอัตลักษณ์ภายนอกพระเยซูที่ชัดเจน? ถ้าการรับใช้ของคุณไม่มีจริงหรือมีน้อยมาก ผมขอแนะนำให้คุณอธิษฐานเกี่ยวกับข้อความในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ว่าคุณจะเชื่อฟังพระเจ้า เติบโต และส่งสาวกสิบสองคน รวมถึงกลุ่มผู้ติดตามที่ใหญ่กว่าออกไปสู่โลกอย่างไร

หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์ทรงมอบหมายให้พวกเขาไปทำงานรับใช้ในนามของพระองค์

โดยสัญญาว่าจะอยู่กับพวกเขาเหมือนที่พวกเขาทำเรากำลังใช้ชีวิตตามนั้นอยู่หรือเปล่า? และผมรู้ว่าบางคนในที่นี้รับใช้หลายชั่วโมงต่อสัปดาห์ในโบสถ์หลายคนรับใช้ในบทบาทต่าง ๆ 4-5

ตำแหน่งต่อเดือนหรือแม้แต่ทุกสัปดาห์ขอบคุณที่รับใช้คุณช่วยให้เราเจริญรุ่งเรืองในฐานะโบสถ์

ที่โรสฮิลล์ เส้นทางของสาวกที่เติบโตซึ่งเราวางไว้เชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของเราในการนำผู้คนไปหาพระเยซู

ที่ที่เราอาศัยอยู่ ทำงาน และเล่นภาษานั้นมีความหมายที่สองสำหรับวิธีที่เราสร้างสาวกที่นี่

ไม่ใช่แค่สถานที่ที่เราทำ **"ใช้ชีวิต"**

คือชีวิตนมัสการร่วมกันของเราเข้าวันอาทิตย์เป็นจุดเริ่มต้นพื้นฐานของความสัมพันธ์ของเราในขณะที่เราติดตามพระเยซู

ไปด้วยกัน **"งาน"** คือพันธกิจการเติบโตทางจิตวิญญาณของเราสิ่งต่าง ๆ เช่น กลุ่มย่อย ชั้นเรียนฝึกสอนสาวก

และกลุ่มเล็ก ๆ นอกจากเข้าวันอาทิตย์แล้ว นั่นคือที่ที่เทววิทยาที่น่าอยู่ของเราส่วนใหญ่ถูกสร้างขึ้นและ: **"การเล่น"**

คือทุกสถานที่ที่เราจะใช้ ในพันธกิจภายในคริสตจักร ในพันธกิจในชุมชน หรือในโอกาสที่จะรับใช้ที่คุณพบเจอด้วยตัวเอง ซึ่งเน้นพระเยซูเป็นศูนย์กลางและช่วยเสริมสร้างคริสตจักร

บางทีคุณอาจจะเติบโตในความเชื่อจนถึงจุดที่อยู่ใน

"ชีวิตจริง" นั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีไม่มีการตัดสินใจอะไรขึ้นตอนต่อไปสำหรับคุณคือการเติบโตทางจิตวิญญาณ หรือ

"การทำงาน" ที่นำไปสู่การรับใช้แต่บางทีคุณอาจกำลังเดินวนอยู่ในช่วง "ทำงาน" นั้น

ไปศึกษาพระคัมภีร์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า สะสมความรู้ในหัว แต่ไม่เคยเติบโตจนถึงจุดที่รับใช้ หรือรับใช้น้อยมาก

และคุณก็ไม่ได้เติบโตมันเป็นจุดที่คริสเตียนติดอยู่กับการพัฒนาตัวเองในฐานะสาวกของพระเยซูได้ง่าย

คริสเตียนที่มีวุฒิภาวะ ตามที่เปาโลเขียนไว้ที่นี่ คือผู้ที่รับใช้นั้นคือสิ่งที่คริสเตียนทำ

และมันกลายเป็นวิถีชีวิตและความสุขที่ได้ทำนั่นคือเหตุผลที่เราเชื่อมโยงมันกับ "การเล่น"

ในเส้นทางการเป็นสาวกของเรานั้นไม่ใช่หน้าที่หรือข้อบังคับที่ต้องดีด้วยการอาสาสมัครในงานรับใช้ใด ๆ คำว่า

"อาสาสมัคร" ไม่เคยปรากฏในพระคัมภีร์พระเจ้าทรงเรียกและเตรียมเราให้พร้อมรับใช้—และมันคือทัศนคติ วิถีชีวิต

สถานที่แห่งการเป็นสาวกที่มีวุฒิภาวะ โดยตัวตนของเรามีรากฐานอยู่ในพระเยซู ซึ่งมาเพื่อไม่ได้รับการบริการ

แต่มาเพื่อรับใช้เมื่อพระองค์เป็นแบบอย่าง เราก็ทำเช่นเดียวกัน และนั่นก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของตัวตนของเรา

ทั้งหมดนี้คือวิธีที่เราดำเนินชีวิตตามค่านิยมของการพัฒนาผู้นำเพื่อให้ร่างกายของพระคริสต์ถูกสร้างขึ้น เพราะผู้นำรับใช้

"การเร่งรัดภาวะผู้นำของคุณ" คือการฝึกฝนแต่ละคนให้เป็นผู้รับใช้ สร้างคริสตจักร

เพื่อให้เราดำเนินชีวิตตามข้อพระคัมภีร์เหล่านี้และข้ออื่น ๆ อีกมากมายเมื่อเราทำสิ่งนี้ร่วมกัน เราจะเติบโตในความเชื่อ

สร้างคริสตจักรผ่านการรับใช้ และเติบโตไปด้วยกันเป็นพระผู้ทรงเป็นหัวหน้า พระเยซูคริสต์

พระเจ้าทรงทำในสิ่งที่เราไม่อาจทำได้เราต้องเริ่มต้นจากตรงนั้นและตระหนักถึงสิ่งนั้นการตอบสนองของเราคือการขอบ

คุณในการนมัสการที่นำไปสู่ความเชื่อที่เติบโตและเติบโตเป็นการรับใช้

เมื่อพระเจ้าทรงเรียกและเตรียมเราให้พร้อมที่จะเข้าร่วมพันธกิจในการนำผู้คนไปหาพระเยซูมาร่วมกันอธิษฐาน...อาเมน